

GYUKICS GÁBOR



## *a hírnök*

a madár hírnök  
ahogy felreppen  
követik a fák zöldülő foltjai  
lehetséges örületünk egy-egy darabja  
izzadságként jelenik meg bőrünkön  
az  
ami télen bennünk csikorgott  
ez ad komoly erőt a folytatáshoz  
emiatt tudunk  
vasat szeletelni vassal  
darabról darabra  
ez az ami  
beindítja a lefagyott motort

## *robotölelés*

levágtad a lombokat a függőkert körül  
a virágot nem te küldted  
hanem valaki más  
neked csak  
bőröm illata kell  
és testem nyílásai  
körbejársz  
körbeszaglászol  
mint bokrot a kutya  
fürkészel utánam  
félhalkan búgod észrevételeid  
digitális hangfelvevődbe  
hangonként hallgatod vissza  
két kávé között  
nekem sodródsz a forgóajtóban  
üvegcsébe rejtetted az érintkezésünk felkavarta port  
de az megfoghatatlan  
a liftben hozzám dörgölődsz

de előtte leállítod  
úgy simogatsz  
ahogy a vakok olvasnak  
összegyűrődöm  
nem engedem kiolvasni magam  
rám fekszel  
a lift romjai alatt

## *hasbeszélők*

e bolygó lakói  
haszontalanságokkal foglalkoznak  
bár ez nem változtat napi rutinjukon  
viszont fejfel előre bukhatnak a csatornába  
ami soha nem hányná őket vissza  
hiába bámulják kérlelhetetlenül  
a zavarbaejtő tárgyak  
sajátságos hiányát

e színház pódiumán  
semmi szükség  
ambiciózus tervekre  
tagozódó mondatokra  
ezeknek az egyszerűhasználatos lényeknek  
sem a szívkamrájuk  
sem a hallásuk  
sem a látásuk  
nem mindenható